

DS Pod mostem Gymnázia Kojetín
H. Hášová, J. Šírek: Kladivem i srpem
Foto: archiv přehlídky v Kojetíně

OLOMOUCKÝ PODĚS 2006

Přehlídka studentských divadel Olomouckého kraje se odehrála s docela potěšlivou úrovní o aprílové sobotě v olomouckém Divadle hudby.

Slovanský Tyátr ze Slovanského gymnázia v Olomouci nastudoval u nás asi nejhranější kus Woodyho Allena Zahraj to znovu, Same. Šlo v jistém smyslu o platný pokus o tradiční činoherní divadlo. Z hlediska dramaturgického je však otázkou, zda problematika středního věku (sice mladšího středního věku, ale přece jenom středního) je tím, co se může beze zbytku potkat s životní zkušeností „náctiletých představitelů. Inscenace samotná dokládá, že výstupy, ve kterých se rozehrává motiv „balení“, jsou představitelům nejbližší a tudíž i nejzdařilejší. Pro představitel je pochopitelně obtížné dosáhnout zobrazení nenaplněných manželských vztahů. A taky, pokud se tato témata rozehrávala na psychologicko-realistickém základě, vycházely scény méně přesvědčivě než v momentech, kdy se vyjádření dovedlo ke stylizované zkratce a určité nadsázce. Inscenace začíná projekcí sestřihaného filmu Casablanca, aby diváky seznámila s Bogardem, filmovým idolem ústřední postavy hry. Idolem, který to tak skvěle umí s ženami. Projekce má sólo pro-

stor, v rámci jeviště už k ní není vytvářen žádný další vztah (vidíme jenom, že v poslední části projekce si hlavní hrdina sedne do křesla a bez vcelku zjevného vztahu se na film dívá). Inscenace bohužel počítá s tím, že ta významová spojení mezi filmem a samotnou hrou vzniknou jaksi sama o sobě. Scénografie této inscenace se nedokázala rozhodnout pro výtvarné řešení: prostor pojednává jak realisticky, tak iluzivně a v některých momentech jenom prostřednictvím znaků. Soubor vládně vesměs přirozeným jevištním projevem se srozumitelnou mluvou. A mimořádné pohybové dispozice hlavního představitele jsou právě tím, co je v jeho výkonu schopno inscenaci posunout ke kýženému žánrovému naplnění. Zdá se, že tento soubor, kdyby se utkal s příhodnějším tématem, asi by nás dokázal na jevišti překvapovat ještě víc.

Vic a vic se jmenovala inscenace LDO ZUŠ z Uničova. Vycházela z knižky bajek O volovi a funkci Pavla Trauba. Inscenace dostala název podle jedné z jevištně realizovaných bajek, která zároveň vcelku přilehavě tvoří společného jmenovatele pro všechny vybrané bajky. Šestice dívek rozehrávala podobenství ze zvířecího světa na prázdné scéně za pomoci několika židlí a

jednoduchých rekvizit. První bajka s názvem Politická, jejíž předvedení se počínalo vyřazovací hrou, ve které je menší počet židliček než účastníků hry, přinesla i organizační princip inscenace. Tato hra jednotlivé bajky uvozovala: ta z dívek, která vypadla, se stala tou, jež bajku uvedla a stala se zároveň její ústřední postavou. Zdálo se sice, že smysl této rozehrávky je ještě jiný než ten zamýšlený, ale souboru zvolený princip posloužil docela dobře. Bajky byly jevištně převyprávěny tak, že dějové motivy, jež se staly inspirací pro názorné předvedení, soubor rozehrával. Tedy ne vždy váha padala na momenty klíčové, ale sám autor bajek si nedělá velké starosti s proporcionalitou svých sdělení ani se stylotvornou jednotou. Nicméně, soubor dokázal v některých případech dostat se od jednoduchých zobrazení až metaforickému vyjádření (Želva - alkoholika, která platila za piti svými vajíčky - snášela vajíčka tak, že nafukovala balónek nasazený na trubičku, jež velmi nápadně připomínala trubičku detekční). Souboru se dostalo jako druhému v pořadí doporučení do širšího výběru na Prima sezónu.

Studentský divadelní spolek Pod mostem z kojetinského gymnázia přivezl inscenaci autorského textu H. Hášové

LDO ZUŠ Uničov
Pavla Traub: Vic a vic
Foto: Pavel Němeček

Slovanský Tyátr Slovanského gymnázia Olomouc
Woody Allen: Zahraj to znovu, Same
Foto: Pavel Němeček